

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců Mgr. Ondřeje Mrákoty a Mgr. Jany Brothánkové, v právní věci žalobce: **T. D. P.**, zastoupeného Mgr. Matoušem Jírou, advokátem se sídlem 28. října 1001/3, Praha 1, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Praha 3, Olšanská 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21. 4. 2015, č. j. 4 A 17/2015 - 42,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 13. 2. 2015, č. j. CPR-18617-2/ČJ-2014-930310-V234, žalovaná zamítla odvolání žalobce (dále též „stěžovatele“) a potvrdila rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 6. 10. 2014, č. j. KRPA-51981-88/ČJ-2013-000022, kterým bylo stěžovateli podle ustanovení § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou nelze stěžovateli umožnit vstup na území členských států Evropské unie v délce 1 roku. Počátek doby, po kterou stěžovateli nelze umožnit vstup na území členských států EU, byl stanoven v souladu s § 118 odst. 1 zákona o pobytu cizinců od okamžiku, kdy pozbude oprávnění k pobytu na území České republiky. Současně byla stěžovateli stanovena doba k vycestování dle § 118 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, a to do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Podle § 120a odst. 1 zákona o pobytu cizinců správní orgán I. stupně dále rozhodl, že se na stěžovatele nevztahují důvody znemožňující vycestování podle § 179 citovaného zákona.

Stěžovatel rozhodnutí žalované napadl žalobou, která byla rozsudkem Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 21. 4. 2015, č. j. 4 A 17/2015 – 42, jako nedůvodná zamítnuta.

Rozsudek městského soudu následně stěžovatel napadl blanketní kasační stížností, která byla zdejšímu soudu doručena dne 28. 5. 2015. Vzhledem k tomu, že kasační stížnost neobsahovala všechny náležitosti podle § 37 odst. 3 a § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), Nejvyšší správní soud stěžovatele vyzval usnesením ze dne 9. 6. 2015, č. j. 5 Azs 113/2015 – 9, k doplnění kasační

stížnosti ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení. Současně jej poučil o tom, že nebudou-li vady kasační stížnosti odstraněny, bude kasační stížnost odmítnuta.

Uvedené usnesení zdejšího soudu ze dne 9. 6. 2015 bylo tehdejšímu zástupci stěžovatele Mgr. Petru Václavkovi, advokátovi, doručeno dne 10. 6. 2015, avšak vytýkané nedostatky kasační stížnosti nebyly v zákonné lhůtě, která marně uplynula v pátek 10. 7. 2015, odstraněny. Teprve dne 13. 7. 2015, tj. po uplynutí zákonné lhůty k doplnění kasační stížnosti podle § 106 odst. 3 s. ř. s., bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno doplnění kasační stížnosti datované rovněž dnem 13. 7. 2015 a podané současným zástupcem stěžovatele JUDr. Matoušem Jírou, advokátem, ve kterém byly uvedeny důvody kasační stížnosti.

Lhůta k doplnění kasační stížnosti je lhůtou zákonnou a může být prodloužena pouze na včasnou žádost stěžovatele (srov. § 106 odst. 3 in fine s. ř. s.). Takovou žádost však stěžovatel nepodal a Nejvyšší správní soud nemůže přihlížet k námitkám uplatněným po uplynutí lhůty podle § 106 odst. 3 s. ř. s. V opačném případě by byla nastolena právní nejistota ve vztazích účastníků řízení spojená s narušením jejich v řízení rovných procesních práv (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2013, č. j. 9 Afs 95/2013 – 25, ze dne 15. 2. 2008, č. j. 5 Afs 124/2006 – 68, ze dne 25. 9. 2014, č. j. 7 As 130/2014 – 29, popř. nález Ústavního soudu ze dne 10. 8. 2006, sp. zn. I. ÚS 138/06).

Protože stěžovatel přes výzvu Nejvyššího správního soudu vady kasační stížnosti v zákonné lhůtě neodstranil, nezbylo zdejšímu soudu než kasační stížnost podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítnout.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. července 2015

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu